

B.

Mødet den 27. Februar 1936.

(For lukkede Døre).

Fraværende: H. J. Baden og Vald. Pedersen.

1. (J. Nr. 850—1935). Licitation over Terazzo- og Korkarbejde samt Levering af Vægfliser til **Kirurgisk Afdeling**.

Fra Sygehusudvalget forelæa følgende Indstilling:

Terazzoarbejdet: Dalhoff Larsens Eftf. for 9290 Kr.

Korkgulvarbejdet: Expanko Kompagniet for 43920 Kr. + 6660 Kr.

Levering af Vægfliser: C. Langballe & Søn for 3780 Kr.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 853—1935). Licitation over Tømrerarbejdet ved **Belysningsvæsenets nye Administrationsbygning**.

Udvalget indstiller at overdrage Arbejdet til Tømrermester A. Ladefoged for 19340 Kr.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 854—1935). Indstilling fra Belysningsudvalget angaaende Levering af **Damp til Slagtehuset**.

Fra Slagtehusudvalget forelæa følgende Skrivelse:

»Herved meddeles, at man ved et Møde den 7. Februar d. A. har tiltraadt det af det

ærede Udvalg den 1. Februar d. A. afgivne Tilbud paa Levering af Damp fra Forbrændingsanstalten, som vi har forstaaet som følger:

Slagtehusene betaler, indtil den til Dampledningen m. m. fornødne Anlægs kapital, ca. Kr. 36000, er helt afdraget, et fast aarligt Beløb paa Kr. 3600,00.

Af dette faste Beløb regnes 5 % af Anlægs kapitalen til aarlig Rente, og Resten til Afdrag.

Dampen leveres Slagtehuset ved et Tryk paa ca. 7 Atm.

Slagtehusene betaler den leverede Damp omregnet til Varmeindhold 660 Cal. pr. kg. med Kr. 4,50 pr. t. ved en Kulpris paa Kr. 18,00 pr. t. omregnet til Brændværdi 6300 Cal. pr. kg. frit paa Belysningsvæsenets Kulplads.

Prisen ændres med 15 Øre pr. t. for 1 Krones Ændring af Prisen paa 1 t Kul.

Varmeleveringen bedes etableret saa hurtigt som muligt.«

Fra Belysningsvæsenet forelaa følgende Beregning:

»Slagtehusets aarlige Aftagning vil andrage ca. 2800 t, og saafremt Dampen skal leveres til fornævnte Pris af Kr. 4,50 pr. t, vil Aarsleverancen andrage:

ca. 2800 t à Kr. 4,50 ca. Kr. 12600
Forbrændingsanstaltens samlede

Fremstillingsudgift andrager « 11200
Forbrændingsanstaltens aarlige

Fortjeneste ca. Kr. 1400

Udvalget indstiller, at omhandlede Dampleverance etableres som forannævnt.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 847—1935). Indstilling angaaende Besættelse af **Kæmnerstillingen**.

Fra Budgetudvalget forelaa følgende alfabetiske Indstilling:

Fuldmægtig A. Brendstrup, Aarhus.

Bogholder Vilh. Jacobsen, do.

Fuldmægtig H. Laursen, do.

Stecher Christensen foreslog paa Fler-talsgruppens Vegne at ansætte A. Brendstrup.

J. R. Fanger sluttede sig hertil.

Borgmesteren beklagede for saa vidt, at der ikke var bragt andre i Forslag, for man burde vist have ansat en mere ung og kraftig Mand paa dette Kontor.

J. R. Fanger spurgte, om man havde behandlet Spørgsmaalet om hans eventuelle Pension, da han jo var 54 Aar gammel.

Borgmesteren mente, at dette Spørgsmaal maatte behandles af Lønudvalget, for han kunde næppe faa fuld Pension efter denne Lønklasse.

A. Brendstrup ansattes. Angaaende Pensionsordningen henvistes Sagen til Lønudvalget.

5. (J. Nr. 833—1935). Besættelse af Stillingen som Leder af **Sundhedskommissionens Laboratorium.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Idet Sundhedskommissionen henholder sig til sin Skrivelse af 14. ds., hvorefter den fremdeles anser Overdyrlæge Svend O. Koch, Silkeborg, som den bedst kvalificerede til den omhandlede Stilling, indstiller Kommissionen yderligere som egnede i alfabetisk Orden:

Dyrlæge Poul Emsbo, Charlottenlund.

— H. O. Pedersen, København.

— O. Winther, København.

Borgmesteren antog, man kunde enes om at vælge den først foreslaaede.

Svend O. Koch ansattes.

6. (J. Nr. 8¹¹—1935). Indstilling fra Ligningskommissionen om **Efterbetaling af Skat** paa Grund af urigtig Selvangivelse.

Kommissionen foreslaar følgende Efterbetalinger:

»Hermed fremsendes 43 Erklæringer vedrørende Efterbetaling af Skat, dels fra 34 Skatteydere og dels fra 9 Dødsboer, hvor det har vist sig, at der har været betalt for lidt i Skat som Følge af urigtige Selvangivelser, og man tillader sig at indstille, at Sagen afgøres mod Betaling af det for hver Skatteyder og hvert Dødsbo anførte Beløb.

Frugthandler N. K. Nielsen,

Studsgade 9 5200 Kr. 00 Øre

Rebslagermester N. C. Jensen,

Grønnegade 51.... 5400 » 00 »

Rebslagermester E. N. Jensen,

Grønnegade 51.... 3100 » 00 »

Husbest. Frk. A. M. Skibsted,

Klostergade 56 ... 3000 » 00 »

Tobaksspinder L. M. Hansen,

Fredericiagade 25 . 2500 » 00 »

Pianosnedker H. Graversen,

Sct. Lucas Kirkeplads 8. 2500 » 00 »

Damefrisørinde Frk. L. J. Christensen,

Tietgens Pl. 8 2400 » 00 »

Tømrermester A. T. Nielsen,

Tordenskjoldsgade 36 .. 1900 » 00 »

Bødkersvend P. C. Hansen,

Sjællandsgade 127 1600 » 00 »

Skræder A. M. Mikkelsen,

Bogensegade 15 1400 » 00 »

Maskinarb. J. C. Jensen,

Ing. Boulevard 9 1300 » 00 »

Maskinsnedker N. P. Nielsen, Lollandsgade 17...	1200 Kr. 00 Øre
Pens. Arbmd. N. C. Nielsen, Faaborggade 8	1100 » 00 »
Arbmd. J. R. Madsen, H. Jensens Plads 5	1000 » 00 »
Afdelingssygeplejerske Frk. M. P. Joel, Kommunehosp.	750 » 00 »
Kusk N. Schartau, Museums- gade 20.....	650 » 00 »
Kontorist Frk. J. J. Christensen, nu: Fru Jørgensen, de Mezasvej 4	600 » 00 »
Arbmd. N. P. Petersen, Odensegade 36	600 » 00 »
Pens. Togfører O. Petersen, Stadion Allé 46.....	550 » 00 »
Direktrice Frk. M. M. Rasmussen, Sejrgade 16 ..	500 » 00 »
Pens. exam. pharm. Frk. T. J. Gronemann, før: Møens- gade 18, nu: Rosenvangs- allé, Saralyst	500 » 00 »
Kasserer F. C. Hansen, J. la Coursgade 1	450 » 00 »
Kunsthdl. B. V. R. Rasmus- sen, Klostergade 2	400 » 00 »
Murersvend R. S. Christensen, Thorvaldsensgade 13	400 » 00 »
Buntmager A. P. C. Sørensen, P. Skramsgade 18 .	375 » 00 »
Parykmager Frk. A. C. F. Mikkelsen, Søndergade 15	350 » 00 »
Kommunelærerinde Frk. M. Skriver, Tordenskjoldsgade 23.....	350 » 00 »

Maskinarb. P. H. Petersen, Odensegade 36.....	320 Kr. 00 Øre
Bladbud Fru A. S. Graver- sen, Ny Munkegade 123	300 » 00 »
Husbest. Frk. Anna Kollerup Jensen, før: Nørre Allé 92, nu: »Vennely« pr. Ry St.	280 » 00 »
Forvalter P. V. Petersen, før: de Mezasvej 28, nu: Ka- stanievej 22, Rosenvang	200 » 00 »
Konditor E. E. G. Petersen, H. Trollesgade 25.....	200 » 00 »
Arbm. P. J. Overgaard, Nors- gade 20.....	125 » 00 »
Bogholderske Frk. E. E. Chri- stensen, Tietgens Pl. 1 .	60 » 00 «
Dødsboet efter Rentier Knud Dynesen, Aaboulevard 20	27016 » 12 «
Dødsboet efter Etatsraad- inde Enkefru A. E. Jen- sen, Vestergade 21.....	21946 » 88 »
Dødsboet efter Kommune- lærer R. P. P. Elbæk, Chr. Winthersvej 4	18653 » 74 »
Dødsboet efter Arbmd. H. T. Friis, Spanien 12	1889 » 56 »
Dødsboet efter Arbmd. J. Christensen, H. Broges- gade 11.....	1702 » 77 »
Dødsboet efter Enkefru M. K. Rasmussen, Bane- gaardsgade 16.....	1600 » 00 »
Dødsboet efter Pensionist, M. M. Petersen, Fredens- gade 2.....	651 » 35 »

Dødsboet efter Montør H. C. Christensen og Hustru, Tietgens Plads 1	211 Kr. 72 Øre
Dødsboet efter Enkefru M. Mikkelsen (Trige), Bü- lowsgade 61	170 » 97 «
	Ialt.. 115253 Kr. 11 Øre

Tiltraadtes.

7. (J. Nr. 828—1935). Ansøgning fra Havnearbejder Valther Johansen om Bevilling af **fri Proces** til Sagsanlæg mod Kommunen.

Budgetudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Borgmesteren meddelte, at Manden var kommet til Skade ved at køre mod et Træ paa Kirkegaardsvej, men Brolægningsudvalget havde ikke ment, at der kunde bebrejdes Kommunen noget, eller at der var noget Grundlag for at yde ham Erstatning.

Kunde ikke anbefales.

8. (J. Nr. 29²⁹—1935). Fastsættelse af **Pension** for Arbejdsmand N. J. Nielsen ved Parkvæsenet.

Pensionen fastsattes til 1106,75 Kr.

9. (J. Nr. 16⁴⁶—1935). Indstilling fra Socialudvalget angaaende Ydelse af **Kommnehjælp** udover den i Lovens § 297, Stk. 1, fastsatte Grænse.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 16⁴²—1935). Indstilling fra Socialudvalget om **Tillægshjælp** til Arbejdsløshedsunderstøttelse og til Sygekassepenge efter Lovens § 293, Stk. 2.

Mindretallet tager Forbehold for en Del Personers Vedkommende.

Borgmesteren udtalte, at man blev nødt til at foretage visse Ændringer i Forretnings-

ordenen, saa der blev Bestemmelser om, hvor ofte en Sag maa udsættes, ellers vilde den kunne udsættes i det uendelige, og det var næppe Meningen. Nu havde disse Sager været udsat saa tidt, og Taleren vilde henstille, at man enes om at tiltræde Fler-tallets Forslag og saa faar en Tilføjelse til Forretningsordenen angaaende Sagernes Udsættelse eller eventuelt Afgørelse ved Cirkulation. Hvis der ikke kunde blive Enighed herom, vilde Taleren henstille til Udvalget at tage Sagen tilbage og se at blive enige om en Ordning.

Stecher Christensen foreslog, at man denne Gang lader disse Sager afgøre ved Cirkulation og saa faar Regler for, at en Sag kun kan udsættes to Gange. Man maatte saa tage Konsekvensen af en saadan Bestemmelse.

J. R. Fanger gjorde opmærksom paa, at hvis en Sag skulde kunne udsættes i det uendelige, som af Hr. Stecher Christensen nævnt, saa kunde Mindretallet jo altid sabotere en Sag. Hvis en Sag skulde gaa til Cirkulation, maatte der være Enighed derom, og det var der ikke i dette Tilfælde.

Borgmesteren mente, at man maaske i dette Tilfælde kunde blive enige om at sende Sagen til Cirkulation.

J. R. Fanger meddelte, at den konservative Gruppe havde vedtaget at rette en Forespørgsel til Ministeriet, om Socialudvalget vedblivende kan udbetale Penge, før det er tiltraadt af Byraadet. Iøvrigt kunde Taleren tiltræde Borgmesterens Henstilling om, at Sagen gaar tilbage til Udvalget for at prøve, om der kan opnaas Enighed.

Kai Blicher gjorde opmærksom paa, at ved Strid om Forstaaelse af Forretningsordenens

Bestemmelser skulde man bøje sig for Borgmesterens Fortolkning. Saa kunde Borgmesteren jo fortolke dette Spørgsmaal saaledes, at en Udsættelse to Gange vil være passende.

Borgmesteren kunde ogsaa fortolke det saaledes, at enhver Sag kan afgøres ved Cirkulation.

J. R. Fanger maatte protestere herimod, for i Forretningsordenen var der givet Regler for, hvad der kan sendes til Cirkulation.

Chr. Nielsen erklærede, at det ikke nyttede at sende Sagerne tilbage til Udvalget, for der vilde ikke blive Enighed derom, idet begge Parter havde taget sit Standpunkt, som de ikke vilde fravige. Angaaende Forretningsordenen mente Taleren, at Byraadet kunde vedtage, om en Sag skal afgøres ved Cirkulation.

Borgmesteren pegede paa, at Loven her krævede $\frac{2}{3}$ Majoritet, enten Sagen gik den ene eller den anden Vej. Kunde Mindretallet ikke gaa med til Forslaget, maatte Sagen vel paany udsættes, og hvis man ønskede at rette en Forespørgsel til Ministeriet, kunde Flertallet jo ikke hindre dette.

Vald. Kloster oplyste, at naar Mindretallet ønskede at spørge Ministeriet, var Grunden den, at man ansaa Fremgangsmaaden for ulovlig, idet der var afholdt Udgifter, som ikke var vedtaget paa lovlig Maade af Byraadet. Mindretallet havde Gang paa Gang protesteret herimod i Byraadet, og man kunde ikke anerkende Hr. Chr. Nielsens Fortolkninger.

Borgmesteren bemærkede, at fordi man tiltraadte de foreliggende Sager, kunde der godt rettes en Forespørgsel til Ministeriet.

Chr. Nielsen skulde ikke rejse den gamle Diskussion igen; men der var det mærkelige ved Sagen, at da Socialloven traadte i Kraft, blev man enig om at yde Understøttelserne efter de foreliggende Regler, og det var sket lige til i Efteraaret, da Mindretallet pludselig fik Betænkeligheder. Men naar de vidste, at der var $\frac{2}{3}$ Majoritet for Forslaget, saa snart alle Medlemmer blev samlet, saa var det kun en unyttig Forhaling af Sagen. Taleren fandt det unødvendigt at spørge Ministeriet om noget, for det sociale Udvalg havde ikke foretaget sig noget ulovligt, men havde, som Loven krævede, forelagt Sagerne for Byraadet, og saa blev det Byraadets Sag at afgøre dem. Udvalget kunde ikke afslaa at hjælpe Folk, der ikke kunde klare sig selv; det vilde Socialministeriet sikkert give Flertallet Ret i, og selv om Mindretallet paastod, at det var ulovligt, vilde Taleren ikke være med til at afvise Folk, der ikke selv kunde betale deres Husleje.

Unmack Larsen vilde spørge Hr. Busch, om han vilde bekræfte, at Udvalget hidtil havde været enig om den rent formelle Behandling af disse Sager, for det, som Mindretallet vilde spørge Ministeriet om, var faktisk, om den Fremgangsmaade, man hidtil havde fulgt, var lovlig eller ikke.

P. Busch vilde absolut ikke bekræfte dette. Mindretallet var i sin Tid gaaet med til Reglerne i den Formening, at der ydedes Tillægshjælp efter Lovens Ord, altsaa kun i særlige Trangstifælde og ikke udenfor Lovens Grænser. Men da Mindretallet opdagede, at Bevillingerne gik langt derudover, tog man Forbehold, og allerede for 3 Maaneder siden havde man i Byraadet proteste-

ret derimod og havde gjort det hver Gang siden. Mindretallet var altsaa fra først af ikke klar over, hvor vidt man gik med Understøttelserne, men da man ved nærmere Gennemgang af Skemaerne fandt, at Bevillingerne gik udenfor Lovens Grænser, havde man hver Gang taget Forbehold.

Unmack Larsen hævdede, at Mindretallet havde godkendt den Maade, som Ekspeditionen var foregaaet paa, og Konsekvensen af Hr. Busch's Udtalelser maatte blive, at fremtidig skal Socialudvalget behandle hver Sag for sig, hvilket vilde blive et ganske uoverkommeligt Arbejde. Hr. Busch vidste godt, at det var nødvendigt at lade Udbetalingerne finde Sted, for de paagældende kunde ikke vente 14 Dage eller mere paa at faa Hjælp. At protestere mod disse Regler og mod den Fremgangsmaade, som man selv havde tiltraadt, var blot en tom Demonstration.

Stecher Christensen fandt det haabløst at vedblive at diskutere Spørgsmaalet. Taleren vilde foreslaa, at man godkender de foreliggende Sager og saa f. Eks. overlader til Budgetudvalget at faa fastlagt Bestemmelser i Forretningsordenen, saa man kan komme bort fra det uheldige Forhold.

J. R. Fanger gjorde opmærksom paa, at Udvalget nok kunde udbetale Pengene efter den hittidige Praksis, saa længe man var enige derom; men da Mindretallet i Udvalget tog Forbehold for en Del Personers Vedkommende, blev Forholdet et andet, og Mindretallet maatte holde paa, at naar der var Uenighed derom, kunde Udvalget ikke vedblive at udbetale disse Penge.

Chr. Nielsen svarede, at det blev hverken mere eller mindre lovligt, fordi man var enige derom. Hverken Hr. Busch eller andre kunde be-

viser, at Fremgangsmaaden var ulovlig, og naar man paa Forhaand vidste, at Forslaget vilde blive vedtaget, saa snart alle Medlemmer blev samlet, saa var det mærkværdigt at ville lave en saadan Forestilling i Byraadet. Taleren vilde ikke bebrejde Mindretallet i Socialudvalget noget; det var sikkert ikke deres Mening, at disse Folk skal sættes paa Gaden. Men det var ganske uoverkommeligt for Udvalget at sidde og behandle 3000 Andragender hver for sig; der maatte visse Regler til for Ekspeditionen; disse Regler havde man været enige om, og de var godkendt af Ministeriet; derfor var det meget tvivlsomt, at Mindretallet vilde høste Laurbær ved en saadan Forespørgsel til Ministeriet.

J. R. Fanger fastslog, at det ikke var Mindretallets Mening at spørge om Lovligheden eller Ulovligheden i at yde Hjælp efter de i Socialloven nævnte Trangstilfælde. Men man vilde spørge om, hvorvidt det er lovligt at vedblive at udbetale denne Hjælp, naar der ikke er Enighed derom, og det ikke er vedtaget i Byraadet med det nødvendige Stemmetal.

Kai Blicher henviste til, at ifølge Forretningsordenen skulde Borgmesteren træffe Afgørelse i Tvivlstilfælde. Taleren vilde derfor spørge, hvad Borgmesteren mente angaaende Antallet af Gange, en Sag maa udsættes.

Stecher Christensen paaviste, at Borgmesterens Fortolkning kun kunde gælde de Bestemmelser, der stod i Forretningsordenen, men da der ikke stod noget deri om en Sags Udsættelse, var der intet at fortolke.

Borgmesteren antog, at naar der ikke stod noget i Forretningsordenen om Udsættelse,

maatte en Sag vedblivende kunne udsættes. Men det blev vel nødvendigt at faa dette ændret.

I. C. Sørensen kunde slutte sig til Stecher Christensens Forslag om at henvise Sagen til Budgetudvalget. Det syntes, som om Hr. Chr. Nielsen saa lidt skævt paa Sagen. Her var Tale om Undtagelsesbestemmelser, hvor Loven kræver $\frac{2}{3}$ Majoritet, og det var i Virkeligheden ikke gyldigt, før det var vedtaget af Byraadet. Naar der ikke var Enighed derom i Socialudvalget, og man kun havde en teoretisk Garanti for, at det kan vedtages i Byraadet, saa var det ukorrekt at vedblive at udbetale disse Understøttelser, og Udvalget satte sig i Virkeligheden udover sin Kompetence med Hensyn til det Budget, som det skal administrere efter. Men det var rigtigst at faa Sagen til Budgetudvalget, saa kunde man maaske ogsaa enes om en Henvendelse til Ministeriet.

Borgmesteren var ikke begejstret for, at Budgetudvalget skal til at beskæftige sig med sociale Spørgsmaal, som Udvalget maaske ikke var kompetent til. Man maatte gaa ud fra, at Socialudvalget handler i Kontakt med Loven.

Stecher Christensen vilde saa foreslaa, at den foreliggende Sag udsættes, og at Budgetudvalget foreslaar visse Ændringer i Forretningsordenen.

Stecher Christensens Forslag tiltraadtes.

11. (J. Nr. 16⁴⁸—1935). Indstilling fra Socialudvalget om **Tillægshjælp** til Invalidere- og Aldersrentenydere samt Arbejdsløshedsunderstøttede.

Mindretallet tager Forbehold for en Del Personers Vedkommende.

Udsættes.

12. (J. Nr. 16⁴⁵—1935). Indstilling fra Socialudvalget

om **Tillægshjælp** til Arbejdsløshedsunderstøttelse som Kommnehjælp efter Lovens § 293, Stk. 2.

Mindretallet tager Forbehold for en Del Personers Vedkommende.

Udsattes.

13. (J. Nr. 18—1935). 8 Andragender om Fritagelse for **Hundeafgift**.

Fra Udvalget forelæa følgende Indstilling:

Anbefalede Andragender:

H. Chr. Carstensen, Narviksgade 9.

Enkefru A. Laursen, Mars. Boulevard 83.

P. Kallesøe, Montanagade 37.

Ikke anbefalede Andragender:

H. M. Frismann Hansen, Stokholmsgade 8.

R. G. Jacobsen, Bethesdavejs Sidevej.

L. Gärtner, Samsøgade 74.

H. Olsen, Sølystgade 57.

J. H. Hansen, Dannebrogsgade 9.

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 50⁹—1935). Indstilling fra Belysningsudvalget om at lade Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening indklage for en **Voldgift** i Anledning af den mod Belysningsvæsenet iværksatte Blokade m. H. t. Overarbejde.

Borgmesteren meddelte, at man havde en Mand beskæftiget med Justerarbejde, og han var Medlem af Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening, men han havde en Medhjælper, der var Elektriker. Nu var han afskediget, og man ønskede at ansætte Medhjælperen i Stillingen, men Fagforeningen krævede, at der skulde ansættes en af deres Medlemmer, og da det ikke straks blev efterkommet, iværksatte Fagforeningen Blokade. Det var ulovligt, idet Overenskomsten bestemte, at saadanne Sager skal afgøres ved Voldgift, og Udvalget foreslog derfor en saadan afholdt.

J. R. Fanger antog ikke, at Mindretallet havde noget herimod.

Stecher Christensen henstillede at tage Sagen saaledes, at man meddeler Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening, at man ønsker en Voldgift afholdt, og at man vil anmode Arbejdsgiverforeningen om at udpege to Voldgiftsmænd.

Indstillingen vedtoges.
